

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Andegaarden

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893299605248/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Det lille Kræ!« sagde de, og saa kom den Ene og saa kom den Anden. »Vel ere vi selv ikke syngende,« sagde de, »men vi have indvendig Sangbund eller saadant Noget; det føle vi, om vi ikke tale derom!«

5 »Da vil jeg tale om det!« sagde den *Portugisiske*, »og jeg vil gjøre Noget for den, for det er Eus Pligt!« og saa gik hun op i Vandtruget og baskede i Vandet, saa hun nær havde druknet den lille Sangfugl i den Skyle, han fik, men det var godt maent. »Det er en god Gjerning,« sagde hun, »den kan

10 de Andre see paa og tage Eksempel af!«

»Pip!« sagde den lille Fugl, hans ene Vinge var knækket; det var ham svært at ryste sig, men han forstod saa godt den velmeente Pjasken. »De er saa hjertensgod, Madame!« sagde han, men forlangte ikke mere.

15 »Jeg har aldrig tænkt over mit Hjertelag!« sagde den *Portugisiske*, »men det veed jeg, at jeg elsker alle mine Medskabninger unødtagen Katten, men det kan da Ingen forlange af mig! [74] han har ødt To af mine; men vær nu som hjemme her, det kan man; jeg selv er fra en fremmed Egn, som De nok seer paa

20 min Reising og Fjederkjole! min Andrik er indfødt, har ikke mit Blod, men jeg hovmoder mig ikke! – forstaaes De af Nogen herinde, saa tør jeg nok sige, at det er af mig!«

»Hun har Portulak i Kroen!« sagde en lille almindelig Ælling, der var vittig, og de andre Almindelige fandt det saa u-

25 mærket med »Portulak«, det klang som »Portugalk!«; og de stødte til hinanden og sagde Rab! han var saa mageløs vittig! og saa indløde de sig med den lille Sangfugl.

»Den Portugisiske har rigtignok Sproget i sin Magt!« sagde de. »Vi have det ikke med store Ord i Næbet, men vi have ligesaa stor Deeltagelse; gjør vi ikke Noget for Dem, saa gaa vi stille

30 med det; og det finde vi smukke!«

»De har en yndig Røst!« sagde en af de Ældste. »Det maa være en deilig Bevidsthed at glæde saa Mange, som De gjør! jeg forstaaer mig rigtignok aldeles ikke paa det! derfor holder

35 jeg min Mund, og det er altid bedre, end at sige noget Dumt, som saa mange Andre sige til Dem!«

»Plag ham ikke!« sagde den *Portugisiske*, »han trænger til Hvile og Pleie. Lille Sangfugl, skal jeg pjaske Dem igjen!«

40 »O nei, lad mig være tør!« bad han.

»Vandkuren er den eneste, der hjælper mig,« sagde den *Por-*

10 see paa og tagel tage C, saa paa og tage A². 30 gjør| gjøre C, gjør A², gjøre D.